

## [Gustav Pedersen.]

Konto alle de ekstraordinært store Fortjenester og Formueforøgelser, der var en direkte Følge af denne stærkt forøgede Seddeludstedelse. Jeg er godt klar over, at det vilde være vanskeligt og maaske umuligt at efterspore alle de Midler, der uretmæssigt kom en Del af Befolkningen i Hænde i denne ikke helt normale Tid, men der henligger i hvert Fald endnu konstateret en Række Formuestigninger, som udelukkende kan tilskrives den store Pengerigelighed, der var i disse Aar. Det var derfor vi fra mit Partis Side stillede Forslag om, at Bøngangsskatten blev langt videregaaende end det Regeringsforslag, som blev ført igennem med visse Ændringer.

Her ønskede man altsaa ikke Forhandling med vort Parti, og jeg gaar ud fra, at man saa ogsaa vil finde det naturligt, at vi ikke fra vor Side vil tage Beløb af almindelige Forbrugsafgifter til Afskrivning paa denne Konto. Jeg tror f. Eks., det vilde være svært for den almindelige Befolkning at forstaa, at en Mand, der gaar hen og køber et Vækkeur, der vel ikke kan anses for at være en Luksusgenstand, skal betale 10 pCt. af Beløbet til Afskrivning paa denne Konto, medens adskillige af de Folk, som forøgede deres Formuer med mægtige Beløb, fortsat har en ikke ringe Del af disse Formueforøgelser i Behold. Naar jeg nævnte Vækkeuret, er det ikke, fordi netop dette er det afgørende, men det er symbolsk for en Række af de Forbrugsafgifter, der skal anvendes ved denne Afskrivning. Glødelamper kan vel heller ikke siges at være Luksusting for den almindelige Befolkning. Der er vel heller ingen, der vil paastaa, at Radiorør er udprægede Luksusgenstande, medmindre man vil betragte det som en urimelig Luksus at have Radio, og adskillige af de andre Afgifter er efter min Opfattelse lige saa udprægede Nødvendighedsartikler, og det er efter min Mening urimeligt, at man nu paa disse Nødvendighedsartikler skal hente en Del af de Penge, der skal anvendes til at bringe Nationalbankens Reguleringskonto ned. Mit Parti har ment, at nogle af de Forbrugsafgifter, der blev gennemført under Krigen, i ikke ringe Grad, fordi en Del andre Afgifter svigtede — bl. a. svigtede Benzinafgiften jo omtrent fuldstændig i disse Aar — nu i hvert Fald for de Beløbs Vedkommende, der ikke har afgørende Betydning for Statens Finanser, kunde afvikles. Det gælder for de Ting, vi har stillet Forslag om, Radiorørene, Glødelamperne og Urene, hvor det endda kun kommer til at

gælde de Ure, som ikke er inkluderet i de ædle Metalvarer. Derimod har vi ikke ment, at vi kunde være Medforslagsstillere til Forslaget om at nedbringe Provenuet af disse Love saa meget, som det vil blive Tilfældet, hvis de Forslag, som er opført under Ændringsforslagene Nr. 6, 9, 10, 11, 12, 13 og 14, blev gennemført. Vi kan godt være enige med Forslagsstillerne i, at disse Afgifter tynger haardt paa den store brede Befolkning, og vi har under Udvalgsarbejdet, som det forøvrigt ogsaa skete under Lovenes første Behandling, erklæret os rede til at gaa ind i en Forhandling, gaaende ud paa at ændre disse Afgifter eller, rettere sagt, søge at tage Pengene paa anden Maade og i første Række paa de direkte Skatter. En saadan Mulighed har ikke været til Stede, og det er der ingen Grund til at være forbavset over, for Problemet er jo ikke nyt her i Rigsdagen; men vi har ikke ment det forsvarligt at stryge disse Indtægter uden at være sikker paa at faa Erstatning for dem.

Der er jo baade af det kommunistiske Parti og forøvrigt ogsaa af mit eget Parti paa forskellige Omraader stillet Forslag om Udgifter til en nødvendig Forbedring af Sociallovgivningen. Det er vel sandsynligt, at der ogsaa paa anden Maade kan komme Udgifter, som vi ikke kommer udenom. Vi maa endvidere se i Øjnene, at der kan være Omraader, hvor visse Indtægter kan svigte. Det er jo ikke sikkert, at Indtægtslovene ikke svigter paa noget Punkt. Under saadanne Forhold vil det efter vor Opfattelse ikke være forsvarligt at prøve at gennemføre en saa stærk Nedgang i Statens Indtægter, at man i Virkeligheden vil være meget daarligt stillet selv over for nødvendige Krav, der kan komme. Derfor har vi maattet stille os paa det Standpunkt, at vi er villige til at forhandle om at skaffe Indtægter af den ønskede Størrelse, men altsaa paa en anden og bedre Maade; vi kan blot ikke forsvare at stille os paa det Standpunkt, at disse Indtægter fuldkommen skal udgaa af Statsbudgettet med den deraf følgende Risiko for Standsning af Væksten i naturlige Opgaver, som Staten maatte komme ud for. Det er da ogsaa karakteristisk, at Hovedmotiveringen for Det konservative Folkeparti til at faa disse Indtægter ført over paa Nationalbankens Reguleringskonto var den, at man var ængstelig for, at Midlerne kunde give Anledning til ekstra Udgifter, det vil altsaa sige Udgiftslove og vel antagelig i første Række Udgiftslove af socialt Præg. Der er jo ikke fra Forslagsstillerens Side ytret Mistanke om, at